

Sygn. akt II Ca 1425/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym :

Przewodniczący Sędzia SO Beata Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. O.

przeciwko (...) SA z siedzibą we W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 25 lipca 2012 r .

sygn. akt VIII C 14/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt II w ten sposób ,że zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki dalszą kwotę 703 zł (siedemset trzy złote) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2011 r. do dnia zapłaty ; zmienia go także w pkt III w ten sposób ,że zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki dalszą kwotę 22,50 zł kosztów procesu ;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 30 zł kosztów postępowania apelacyjnego .

Sygn. akt II Ca 1425/12

UZASADNIENIE

Apelacja jest zasadna.

Sąd I instancji uwzględniając częściowo żądanie pozwu uznał ,iż strona pozwana nie obaliła domniemania wynikającego z art.4 ust.1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176) i w konsekwencji przyjął ,iż niezgodność obu towarów zakupionych przez powódkę z umową istniała już w chwili nabycia torebki i butów .Odmawiając uwzględnienia żądania w całości Sąd I instancji stwierdził ,iż powódka mogłaby domagać się zwrotu uiszczonej ceny jedynie w sytuacji skutecznego odstąpienia od umowy ,a to z kolei byłoby dopuszczalne jedynie w sytuacji ,gdyby niezgodność towaru z umową była istotna Jktórejte okoliczności powódka nie wykazała.

Przyjmując takie stanowisko w przedmiocie rozłożenia ciężaru dowodu Sąd I instancji naruszył prawo materialne a to art. 8 ust.4 powołanej ustawy w zw. z art. 6 k.c. poprzez niewłaściwą wykładnię tych przepisów . Zgodnie z ust.4 art. 8 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (..) jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo, jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy ; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się

rodzaj towaru i cel jego nabycia . W cytowanym uregulowaniu przyjęto ,iż kupujący nie może od umowy odstąpić, jeżeli niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna .Literalna wykładnia art.8 ust.4 ustawy wskazuje ,to sprzedawca wywodzi skutki prawne z faktu , że niezgodność towaru z umową jest nieistotna ,a zatem to na stronie pozwanej spoczywał obowiązek wykazania ,iż kupującemu nie przysługuje prawo odstąpienia od umowy ,bowiem niezgodność towaru z umową jest nieistotna (art.6 k.c.).

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu Rejonowego wynika ,iż strona pozwana odmówiła wymiany obuwia lub zwrotu ceny, a uwzględniła reklamację częściowo dokonując naprawy wad obuwia .Natomiast strona pozwana odmówiła wymiany torebki ,a naprawa okazała się niemożliwa .Zatem w tym zakresie powódka uzyskała

możliwość żądania obniżenia ceny lub odstąpienia od umowy .Powódka skorzystała z tego drugiego uprawnienia ,a strona pozwana nie wykazała ,iż niezgodność towaru z umową jest nieistotna Jak słusznie zauważył to Sąd I instancji nie była w tym zakresie wystarczająca opinia rzeczoznawcy z dnia 13.06.2011 r. mając jedynie walor dokumentu prywatnego .Z dokumentu tego wynika jedynie ,iż sprzedawca zarzucił ,iż w dacie sprzedaży nie zachodziła niezgodność tego towaru z umową ,a odpowiedzialność za utratę zapięcia ponosi powódka .Skoro Sąd Rejonowy uznał ,iż strona pozwana nie obaliła domniemania wynikającego z art.4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej to w niniejszym procesie sprzedawca powinien był wykazać ,iż brak zapięcia torebki nie jest wadą istotną .Na tę okoliczność nie został przeprowadzony żaden dowód ,a strona pozwana nie zaprzeczyła twierdzeniom powódki ,iż brak zapięcia uniemożliwia normalne użytkowanie torebki ,a tym samym okoliczność tę uznać należało za przyznaną (art.230 k.p.c.) .Wobec powyższego powódka skutecznie odstąpiła od umowy i jej roszczenie o zwrot ceny w całości było zasadne (art.494 k.c). Rozważania dotyczące rozłożenia ciężaru dowodu odnieść należy także do ujawnionych wad obuwia .W szczególności nie ma podstaw do twierdzenia ,iż występowanie różnic w fakturze skóry i załamania skóry wpływają jedynie na walor estetyczny i tym samym -skoro nie wpływają na użyteczność obuwia czy komfort chodzenia- to niezgodność towaru z umową jest nieistotna . Wskazać należy ,iż zgodnie z utrwalonym orzecnictwem SN oraz poglądami doktryny wypracowanymi na gruncie rękojmi przy dokonywaniu oceny czy zachodzi istotna niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową należy brać pod uwagę nie tylko funkcjonalność i użyteczność towaru, lecz także walory estetyczne w kontekście uzasadnionych oczekiwań konsumenta .O istotności lub nieistotności wady powinien decydować punkt widzenia kupującego ,a zatem jego subiektywna ocena niezgodności z umową, oczywiście do granic nadużycia prawa .

Słusznie podnosi powódka ,iż z uwagi na rodzaj rodzaju obuwia przez nią zakupionego jego walory estetyczne mają znacznie równie istotne jak wygoda w użytkowaniu .Taki rodzaj butów, jakie zakupiła powódkę jest towarem eleganckim; z reguły tego rodzaju obuwiu przeznaczone jest do ^korzystania na szczególne okazje ,a nie do użytku codziennego .W związku z tym konsument oczekuje zachowanie estetyki obuwia w większym zakresie i przez dłuższy czas niż w przypadku obuwiu do użytku codziennego . Nadto niewątpliwie zgodzić należy się ze skarżącą ,iż także w fakcie ,iż obuwiu to sprzedawane jest w sklepie firmowym jako towar o określonej marce ,

należy wnioskować ,iż sprzedawca dokonuje w ten sposób zapewnienia o wyższym stopniu funkcjonalności ,użyteczność oraz estetyce sprzedawanych przez siebie towarów.

Zatem także w zakresie skuteczności odstąpienia od umowy sprzedaży obuwia twierdzenia powódki były zasadne .

Mając na uwadze powyższe rozważania zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez uwzględnienie w całości powództwa (art.386§1 k.p.c.) .

O kosztach procesu oraz kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.